

KARTA PRZEDMIOTU**I. Dane podstawowe**

Nazwa przedmiotu	Prawo konkordatowe
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Concordat Law
Kierunek studiów	prawo kanoniczne
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	jednolite magisterskie
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	prawo kanoniczne
Język wykładowy	polski

Koordynator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr Anna Słowikowska
---	---------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	30	V, IX	3
konwersatorium			
ćwiczenia			
laboratorium			
warsztaty			
seminarium			
proseminarium			
lektorat			
praktyki			
zajęcia terenowe			
pracownia dyplomowa			
translatorium			
wizyta studyjna			

Wymagania wstępne	1. Znajomość zagadnień z przedmiotu: prawoznawstwo 2. Znajomość zagadnień z przedmiotu: prawo wyznaniowe
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

1. Zapoznanie studentów z genezą, pojęciem i klasyfikacją konkordatów
2. Wyjaśnienie złożoności problematyki dotyczącej układających się stron – podmiotów umów konkordatowych, a w szczególności wskazanie specyfiki osobowości publicznoprawnej Stolicy Apostolskiej
3. Wskazanie na przedmiot umów konkordatowych

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna uwarunkowania historyczne rozwoju prawa konkordatowego i na podstawie zasad relacji Kościół-państwo ukształtowanych przez Sobór Watykański II wie, jaka jest racja zawierania konkordatów	K2A_W02
W_02	Student zna terminologię prawniczą dotyczącą prawa konkordatowego, jego pojęcie, rodzaje i specyfikę oraz znaczenie Stolicy Apostolskiej jako podmiotu publicznego prawa międzynarodowego i strony konkordatu	K2A_W03
W_03	Student ma pogłębioną wiedzę na temat najnowszych badań nad prawem konkordatowym oraz zna przykłady łamania gwarancji konkordatowych	K2A_W05
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi wykorzystywać podstawową, dotychczas zdobytą wiedzę z różnych dziedzin prawa w celu porządkowania i analizowania konkretnych przepisów wchodzących w skład porządków prawnych różnych podmiotów w obrocie publicznoprawnym, tj. Stolicy Apostolskiej, państw czy organizacji międzynarodowych	K2A_U02
U_02	Student potrafi wskazać teologiczne i prawne podstawy zawierania konkordatów, używając specjalistycznego języka i słownictwa technicznego z zakresu prawa konkordatowego i innych pokrewnych dyscyplin naukowych właściwie rozpoznaje, klasyfikuje, analizuje i ocenia przyczyny i przebieg sytuacji społeczno-politycznych, które mają wpływ na zawieranie konkretnych umów konkordatowych	K2A_U04
U_03	Student konstruuje precyzyjne wypowiedzi, w których wykazuje umiejętność rozróżnienia m.in. przedmiotu konkordatów od zakresu regulacji konkordatowych	K2A_U05
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest wrażliwy na problemy społeczne i bezprawne zachowania, dzięki czemu rozumie znaczenie gwarancji konkordatowych dla Kościoła i należących do niego wiernych	K2A_K05
K_02	Student ma świadomość powinności pogłębiania swojej wiedzy dotyczącej prawa konkordatowego, co pozwoli mu na bardziej odpowiedzialną identyfikację ze wspólnotą Kościoła, której jest członkiem i odnalezienia również właściwego dla siebie miejsca jako katolika w państwie	K2A_K08

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

1. Zasady relacji Kościół-państwo w doktrynie Soboru Watykańskiego II i ich implementacje dla prawa konkordatowego
2. Geneza i rozwój konkordatów
3. Pojęcie, rodzaje i klasyfikacje konkordatów
4. Natura konkordatu
5. Strony konkordatu
6. Kompetencje konferencji biskupów w zakresie prac konkordatowych
7. Struktura konkordatu i przesłanki aksjologiczne
8. Przedmiot konkordatów
9. Zakres regulacji konkordatowych
10. Forma i procedura zawierania umów konkordatowych

11. Obowiązek przestrzegania i zasady interpretacji
12. Ustanie konkordatu
13. Stosunek konkordatu do prawa wewnętrznego
14. Konkordat a sytuacja prawna innych związków wyznaniowych
15. Regulacje prawne Konkordatu między Stolicą Apostolską i Rzeczpospolitą Polską z 1993 r.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład problemowy	Egzamin	Protokół
W_02	Praca z tekstem	Egzamin	Protokół
W_03	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny aktywności uwzględniana w ocenie końcowej przy egzaminie
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	Analiza tekstu	Egzamin	Protokół
U_02	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny aktywności uwzględniana w ocenie końcowej przy egzaminie
U_03	Studium przypadku	Egzamin	Protokół
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja	Karta oceny aktywności uwzględniana w ocenie końcowej przy egzaminie
K_02	Rozmowa sokratyczna	Egzamin	Protokół

VI. Kryteria oceny, wagi...

Ocena niedostateczna

(W) – Student nie zna źródeł i podstawowych pojęć właściwych dla prawa konkordatowego

(U) – Student nie potrafi określić stron umowy konkordatowej, struktury aktu normatywnego i wskazać chociażby wybranej problematyki z zakresu regulacji konkordatowych

(K) – Student nie widzi potrzeby zdobywania wiedzy i nie utożsamia się ze wspólnotą Kościoła

Ocena dostateczna

(W) – Student zna wybrane przepisy i pojęcia właściwe dla prawa konkordatowego

(U) – Student potrafi wskazać strony konkordatu, ale nie jest w stanie uargumentować specyfiki Stolicy Apostolskiej jako podmiotu publicznego prawa międzynarodowego

(K) – Student identyfikuje się ze wspólnotą Kościoła, ale nie dostrzega relacji określającej, w jaki sposób jako katolik mógłby realizować się także w państwie

Ocena dobra

(W) – Student zna większość regulacji prawnych i pojęć właściwych dla prawa konkordatowego

(U) – Student potrafi wymienić, nazwać i scharakteryzować treści programowe dla przedmiotu prawo konkordatowe

(K) – Student ma poczucie odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa Kościoła, jego prawa i właściwego statusu w państwie

Ocena bardzo dobra

(W) – Student zna źródła i pojęcia właściwe dla prawa konkordatowego

(U) – Student potrafi wymienić, nazwać i scharakteryzować poszczególne treści programowe dla przedmiotu prawo konkordatowe oraz dostrzega ich związek z ukształtowanymi zasadami relacji Kościół-państwo

(K) – Student ma świadomość odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa Kościoła, jego prawa i właściwego statusu w państwie, którego obywatele są jednocześnie członkami Kościoła, jak również wykazuje zrozumienie wobec sytuacji pogwałcenia prawa konkordatowego, co przynosi szkodę nie tylko każdej ze strony umowy międzynarodowej, ale także każdemu wiernemu

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	50

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Źródła prawa 1. Konwencja wiedeńska o prawie traktatów sporządzona w Wiedniu dnia 23 maja 1969 r., Dz. U. z 1990 r. Nr 74, poz. 439. 2. Konkordat między Stolicą Apostolską i Rzeczpospolitą Polską, podpisany w Warszawie dnia 28 lipca 1993 r., Dz. U. z 1998 r. Nr 51, poz. 318. Literatura podstawowa 1. Krukowski, Józef, 2013. Kościelne prawo publiczne. Prawo konkordatowe, 218–264. Lublin: Towarzystwo Naukowe KUL.
Literatura uzupełniająca
1. Burczak, Krzysztof, Wacław Uruszczak, Wojciech Góralski i Józef Krukowski. 2019. Konkordaty Polskie. Historia i teraźniejszość, red. Józef Krukowski. Lublin: Towarzystwo Naukowe KUL. 2. Bursche, Edmund. 1996. Historia konkordatów. Wyd. 2. Kraków: Towarzystwo Autorów i Wydawców Prac Naukowych UNIVERSITAS. 3. Góralski, Wojciech. 1998. Konkordat Polski 1993: od podpisania do ratyfikacji. Warszawa: Akademia Teologii Katolickiej. 4. Kowalczyk, Józef. 2013. Konkordat między Stolicą Apostolską i Rzeczpospolitą Polską 1993/1998. Układ między dwoma podmiotami prawa międzynarodowego na tle kształtowania się relacji pomiędzy Kościołem katolickim i Państwem polskim w okresie I i II Rzeczypospolitej, w warunkach totalitaryzmu i w III Rzeczypospolitej, red. Wojciech Góralski, Ewa Bońkowska, i Adam Wieczorek. Płock: Płocki Instytut Wydawniczy. 5. Krukowski, Józef. 1995. Konkordaty współczesne. Doktryna, teksty (1964-1994). Warszawa: Wydawnictwo Civitas Christiana.